

Un sou indecent

Ds, 3/10/2009 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Un dia del passat Agost sota un porxo d'una casa de pagès la directora d'una important ONG ens feia a un grup de companys una confiança personal. Acabats els estudis va treballar a una empresa que li pagava per la banda alta "un sou indecent", va dir amb tota naturalitat. Tenia diners, més dels que volia, i també una buidor interior en el seu cor. Va decidir cercar un altra forma de treballar i va opositar a l'ONG de la que ara és directora.

"Indecent" sempre es diu de temes relacionats amb la conducta sexual. Resulta una mica nou que s'apliqui a un tema econòmic.

Sembla que l'ètica i la moral fa una doble mida segons es tracti de la sexualitat o de l'economia. Molt estricta en el primer cas i força tolerant en el segon. Hi ha gent que té una sospita continua sobre les indecències sexuals, i una matisació comprensiva sobre les indecències econòmiques.

Fa pocs dies va ser notícia de primera plana que els grans bancs dels EEUU han tornat a pagar sous multimilionaris a alguns dels seus directius. La raó que donaven era que no marxessin. Resulta que alguns d'aquests bancs havien rebut grans quantitats de diners públics per a sortir de la crisi. És decent això?. Es pot acceptar?

Es negaria la possibilitat de l'Eucaristia o la celebració litúrgica als responsables d'aquestes indecències econòmiques?. En canvi hi ha qui nega la comunió a una persona abandonada injustament per la seva parella, que voldria refer la seva vida afectiva amb una altra. No caldria també, al menys, matisar ?

L'economia per si mateixa és una realitat necessària i positiva, no cau sota sospita. Ara bé, se'n pot fer un mal us i fins un abús. La sexualitat per si mateixa és una realitat necessària i ben positiva, no cau sota sospita. Ara bé, se'n pot fer un mal us i fins un abús. En totes les situacions ens cal matisar.